

[Axel Sørensen.]

tat, som vil få stor betydning for tusinder af skatteydere i det kommende skatteår. I skattereformudvalget og her i folketinget enedes man jo om at gennemføre et forslag, som var fremsat af det radikale venstre; man vedtog en bestemmelse gående ud på, at hvor den skattepligtige indkomst er forøget fra skatteåret 1956-57 til skatteåret 1957-58 med mindst 200 kr., skal skattemyndighederne foretage en nedsættelse af den skattepligtige indkomst for 1957-58 med 30 pct. af merindkomsten, dog ikke af merindtægt ud over 10 000 kr. Denne bestemmelse vedrørende 30 pct. af merindkomsten vil betyde en lempelse for de skatteydere, som ved øget arbejdsindsats har erhvervet større indtægter.

Men én svale gør som bekendt ingen sommer, og derfor har den højtærede finansminister ment det rigtigt at forøge de midlertidige bestemmelser i ligningsloven med en del nye. Som allerede nævnt af andre ærede ordførere foreslås der åbnet adgang til børnefradrag og børnetilskud til hjemværende børn mellem 16 og 18 år, hvor disse er under uddannelse. En betingelse er det dog, at der sker sambeskatning med familieoverhovedet, samt at børnene ikke har midler til eget underhold.

Mit parti kan tiltræde, at der tages disse hensyn, fordi børn mellem 16 og 18 år under uddannelse er en belastning for mange hjem, men jeg vil gerne føje til over for den højtærede finansminister, at det jo ikke alene er de hjemmeboende børn under uddannelse, som kan være en belastning for et hjem. Det kan lige så godt være tilfældet, når det drejer sig om børn, hvis uddannelse sker på en sådan måde, at de ikke kan bo hjemme, og jeg vil gerne spørge den højtærede finansminister, om han har overvejet dette.

Vedrørende bestemmelserne i § 4, lov-bekendtgørelsens § 5, som også har været nævnt tidligere af ærede ordførere, skal jeg kun sige, at spørgsmålet om forhøjelse af maksimalindtægten og nedslagsbeløbets størrelse kan vi tale om i udvalget, da der jo foreligger en vis uklarhed med hensyn til, hvor vidt man mener det rimeligt at gå i så henseende.

Jeg har dernæst en bemærkning at gøre

til lovforslagets § 9, der angår dem, der har nyetableret sig eller har overtaget en selvstændig virksomhed med en tyngende gældsbyrde. Det foreslås nu, at man ikke længere lader tidspunktet for etableringen eller overtagelse udgå fra den 1. april 1950, men rykker det frem til den 1. april 1951.

Motiveringen herfor er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, hvor det siges, at personer, der har etableret sig i 1950, ikke længere kan anses for nyetablerede. Dette vil altid kunne debatteres. Man må jo indrømme, at ikke alle er lige dygtige, og derfor vil der være nogle, der siden 1950 har opnået en sådan konsolidering og nedbragt gælden i et sådant omfang, at man kan sige, at gælden ikke længere er tyngende for økonomien, medens der kan være andre, som trods ihærdig arbejdsindsats kan have været udsat for uheld o. lign., så de ikke i samme omfang kan have konsolideret sig. Af den grund vil jeg være betænkelig ved på nuværende tidspunkt at give tilslutning til at ændre datoen for indrømmelse af lempelse.

Jeg er af den opfattelse, at ministeren vil give os en redegørelse, som det ærede medlem hr. Øllgaard allerede har forespurgt om, idet ministeren vil forelægge os det materiale, som er indsendt vedrørende nyetablerede i skatteåret 1956-57. Jeg vil anslå, at man for skatteåret 1956-57 har indrømmet lempelser for ca. 3 000 nyetablerede. Det har været en økonomisk indrømmelse, der har virket i de vanskelige begynderår, og som i realiteten har virket i rigtig retning for dem. Men nu står vi foran en ny skatteligning, hvori en ny ejendoms-skyldvurdering indgår, og det vil betyde, at mange af de nyetablerede skatteydere på selvangivelsen i det kommende år vil blive stillet bedre end året forud, uden at de derved er bragt i en bedre økonomisk stilling. Jeg synes derfor, at da den gældende bestemmelse vedrørende lempelse jo har bevist sin virkning, bør man bevare den. Jeg spørger: kan man ikke bevare det nuværende grundlag, så at ejendomsskyldvurderingen for 1950 bliver ved med at være gældende til udmåling af, om vedkommende skatteyder for skatteåret 1957-58 kan opnå en tiltrængt indrømmelse over for en tyngende gæld, eller ændre de 100 pct. i para-